

РЕПУБЛИКА СРБИЈА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ

Гж2 52/10

Дана 03.02.2010. године

БЕОГРАД

ПОР-4.1 ИЗРИЦАЊЕ МЕРА

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Споменке Зарић, председника већа, Добриле Страјине и Весне Митровић, чланова већа, у парници тужиља АА и малолетне ААМ, чија је законска заступница мајка АА, обе из Београда, које заступа АБ, адвокат, против туженог ББ, кога заступа БА, адвокат, ради одређивања мера заштите од насиља у породици, решавајући о жалби туженог изјављеној против пресуде Четвртог општинског суда у Београду П бр. 4018/06 од 9.10.2008. године, у седници већа одржаној дана 03.02.2010. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба туженог и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Четвртог општинског суда у Београду П бр. 4018/06 од 9.10.2008. године.

Образложење

Побијаном пресудом у ставу првом изреке усвојен је тужбени захтев, па је забрањено туженом ББ, приближавање тужиљама АА и ААМ на удаљености мањој од 500 м, забрањен му је приступ у простор око места становања и места рада тужиље АА, те места становања и вртића „_“ у _ које похађа малолетна ААМ на удаљености мањој од 500 м од ових простора, забрањено му је да на било који начин узнемирава АА и ААМ и наређено уздржавање од сваког дрског, злонамерног и безобзирног понашања којим се угрожава телесни интегритет, душевно здравље и спокојство тужиља, а ово под претњом принудног извршења. Ставом другим изреке мере заштите од насиља у породици одређене су на период од годину дана. Ставом трећим је констатовано да жалба изјављена против пресуде не одлаже њено извршење.

Против наведене пресуде тужени је благовремено изјавио жалбу, побијајући је због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Апелациони суд је испитао правилност побијане пресуде у смислу члана 372 Закона о парничном поступку („ Службени гласник Републике Србије“, број 125/2004 и 111/2009), па је нашао да жалба није основана.

У првостепеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 361 став 2 тачке 1,2,5,7 и 9 Закона о парничном поступку, на које другостепени суд пази по службеној дужности, нити постоји повреда из члана 361 став 2 тачка 12 Закона о парничном поступку на коју тужени указује у жалби, обзиром на то да пресуда нема недостатака због којих се не може испитати.

Према утврђеном чињеничном стању у периоду од маја до августа 2004. године тужиља АА и тужени ББ су били у емотивној вези. Тужиља АА има дете предшколског узраста, малолетну ААМ, чији је отац преминуо _ . године. Почев од новембра 2004. године тужени је узнемиравао тужиљу АА на тај начин што је током дана учестало пресретао на улици, сачекивао испред зграде и испред вртића које дете похађа, долазио на место где тужиља ради, претио јој, звао ради узнемиравања на мобилни телефон, звонио на интерфон, слао јој вулгарне поруке претеће садржине, узнемиравао је као учесника у саобраћају пратећи је својим возилом, окретао аутомобил у контра смеру и својим возилом возио према тужиљи у сусрет њеном возилу. Баки тужиље ААМ, сведоку СС, тужени је рекао да ће тужиље АА и ААМ бацити са осамнаестог спрата. Оваквим понашањем тужени је нарушио душевно здравље и спокојство тужиља, а вођњом колима у правцу тужиље АА угрозио је и њен телесни интегритет. Тужиље услед оваквог злонамерног и дрског понашања туженог трпе страх који траје већ неколико година.

На овако потпуно и правилно утврђено чињенично стање, првостепени суд је правилно применио материјално право и то одредбе чл.197 и 198 Породичног закона („Службени гласник Републике Србије“, број 18/2005), налазећи да понашање туженог представља насиље у породици, будући да су тужиља ААА и тужени ББ били у емотивној и сексуалној вези. Извршена је правилна процена безбедности жртава, с обзиром на врсту, тежину и трајање насиља коме су изложене тужиље и одређене су мере заштите од насиља у породици којима им се пружа адекватна заштита.

Све разлоге које је првостепени суд дао за своју одлуку, као правилне и на закону засноване прихвата и другостепени суд, због чега их у образложењу ове одлуке не понавља.

Наводима жалбе да се против тужиље АА води кривични поступак због подстрекавања на извршење кривичног дела лака телесна повреда на штету туженог ББ, не доводи се у сумњу правилност побијане пресуде. Ови наводи ће бити предмет оцене надлежног кривичног суда. Осим тога, евентуалним туђим противправним понашањем не може се правдати сопствено противправно понашање.

Како се ни осталим жалбеним наводима не доводи у питање правилност побијане пресуде, Апелациони суд је одбио као неосновану жалбу туженог и потврдио првостепену пресуду применом чл.375 Закона о парничном поступку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА
Споменка Зарић